

РЕШЕНИЕ

№ 24037

гр. София, 15.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 13.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **548** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. Б. Г. против отказ, обективиран в писмо изх. № ТУ-6404/12.12.2025 г. на изпълнителния директор „Софийска вода“ АД. Ответникът чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, а по съществуващото ѝ я намира неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването и против акт, подлежащ на оспорване. Отказът е постановен по искане за административна услуга по смисъла на § 1, т.1, б. „в” от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за администрацията (ЗА), а именно, за извършване на административно действие, представляващо законен интерес за жалбоподателя – искане за присъединяване на имота му към съществуващ водопровод. В този случай изпълнителният директор на „Софийска вода” АД е административен орган по определението на §1, т.1 от ДР на АПК, тъй като е носител на административни правомощия, овластен въз основа на закон и представлява дружеството. Последното е организация, предоставяща обществени услуги по определението на § 1, т.4 от ДР на ЗА във вр. с § 1, т. 12 от ДР на Закона за електронното управление, съгласно което обществени услуги са образователни, здравни, водоснабдителни, канализационни, топлоснабдителни, електроснабдителни, газоснабдителни, телекомуникационни, пощенски, банкови, финансови в т. ч. застрахователни и достоверителни по смисъла на Регламент (ЕС) № 910/2014 или други

подобни услуги, предоставени за задоволяване на обществени потребности, включително като търговска дейност, по повод на чието предоставяне могат да се извършват административни услуги. Заявената такава в случая е била отказана. Отказът е административен акт, неблагоприятен за заявителя. Поради това, жалбата е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Видно от представения нотариален акт вх. рег. № 7963/30.013.2001г. на Службата по вписванията и скица № 15-453988/04.07.2018 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С., жалбоподателят притежава вещно право на ползване в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 14831.6507.238. В скицата е отбелязано, че трайното предназначение на територията е – урбанизирана, а начинът на трайно ползване на имота – за друг вид застрояване. Наред с това, в същия ПИ не е нанесено съществуващо такава. На 05.09.2025г. за имота е била издадена виза за инвестиционно проектиране на жилищна сграда и изгребна яма (л.9 от делото). Във визата е отбелязано, че ПИ се намира в м. Терасите, [населено място], район П., [населено място] и, че попада в устройствена зона „Жв” (вилна зона) съгласно Общия устройствен план (ОУП) на С.. Със заявление вх. № ТУ-6404/28.11.2025 г. на дружеството жалбоподателят поискал присъединяване към водопроводната мрежа. С процесното писмо присъединяване е отказано поради техническа невъзможност. В обстоятелствената част на оспорения акт е посочено, че по улицата пред лицето на имота е наличен водопровод с диаметър 60 мм, който е с малък диаметър, преминава през частни имоти и капацитетът му е изчерпан. Ползването на допълнителни водни количества от него би нарушило водоснабдяването на имоти, които са водоснабдени от водопровода и са абонати на дружеството, регистрирани като такива от предходния ВиК оператор. Отбелязано е в мотивите на оспорения отказ, че във връзка с чл.14а, т.1 от Наредба № 4/14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредбата), дружеството не може да предостави условия за присъединяване към ВиК мрежите. За да се водоснабди обектът, е необходимо да се проектира, изгради и въведе в експлоатация уличен водопровод, в съответствие с утвърдените специализирани ВиК схеми за територията. В процесното писмо е отбелязано и, че информация за вида, размера и техническите характеристики на водоснабдителната и канализационната мрежи, предвидени в специализираните схеми към подробния устройствен план може да се получи от Направление “Архитектура и градоустройство” /НАГ/ на Столична община (СО). Водопроводната мрежа и съоръженията към нея в района на имота, известни на дружеството към момента, са посочени в приложена скица. Напорът във водопроводната мрежа в т. А е около Н св. = 65 м. Напорът във водопроводната мрежа в т. Б е около Н св. = 55 м. Условия за присъединяване могат да се предоставят след изграждане и въвеждане в експлоатация на уличен водопровод по улицата пред лицето на имота или представяне на сключен договор за поръчка за изграждане на инфраструктурни обекти със СО за липсващия уличен водопровод и указателно писмо от НАГ на СО. В писмото е отбелязано и, че съществуващата водопроводна мрежа, в т. ч. и бъдещият водопровод, може да осигури водно количество само за външно пожарогасене от един пожарен хидрант. Водното количество за вътрешно и/ или допълнително външно пожарогасене не може да се черпи директно от водопроводната мрежа и за тяхното осигуряване следва да се предвиди резервоар, чийто обем може да се възстановява от водопроводната мрежа за период не по-малък от 24 часа.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от издателя на оспорения акт. Приети са две заключения на съдебно-техническа експертиза, които съдът в настоящия състав възприема като обективни и съответни на обстоятелствата по делото, с изключение на изразените

от вещото лице правни становища. Наред с това, от тях не се установяват нови релевантни факти. Вещото лице посочва в първото заключение, че въведеният в експлоатация уличен водопровод Ф60 с дължина 90м по улицата между ПИ 235, 236, 237, 238, 239,240, 2611, 5207 обхваща лицето на ПИ 14831.6507.238. Водопроводът е изпълнен от азбестоциментови тръби и Нст=44-45м по цялата улица. Има отклонение от Ф200мм Етернит построен 1966г., Нсв=65м, по [улица]геодезична кота 595.00 - водопровод Ф 60 мм Етернит по улицата кота 615.00-616.00. Статичният напор пред фронта на ПИ 238 е Нст.=45м. Нсв. пред ПИ-238 вещото лице определя на 30.0м. За еднофамилна жилищна страда с 3 обитатели и РЗП =100м² (2бр. бани с общо 2 душа, 2 тоалетни чинии, 2 тоалетни мивки и кухня с 1 кухненска мивка, 1 миялна, 1 пералня) са необходими следните характерни оразмерителни водни количества: С макс. сек. = 0,33л/с, Смакс.дн = 200л/дн и Смакс.ч. - 60л/час. Тези водни количества вещото лице определил съобразно параметрите, установени в Наредба № 4 от 17 юни 2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации. При диаметър на СВО (сградно водопроводно отклонение) Ф25x2мм РЕ100 (V=1,01м/с) може да бъде осигурено водоподаването като дебит и напор към сградата с горните показатели. Имотите, водоснабдени от процесния водопровод, съгласно извадка от ГИС, са ПИ-814, 2763, 66, 240, 243, 2611, 242, 299, 2291, 301 и ПИ 237 с разрешение и ПИ 239, общо 12 имота. Вещото лице взел предвид данните от скицата, приложена към оспореното писмо. Направил оразмеряване по максималните показатели съгласно Наредба № РД-02-20-2 от 3.7.2024 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на водоснабдителни системи. За определянето на необходимите оразмерителни водни количества приел, че общият брой на потребителите към настоящия момент е М=60 (13 имота, вкл. и ПИ-238). Определил, че „Критичният“ потребител е в ПИ 301 - най високо разположеният имот и сградата в него и Нст. = 30м. Общите хидравлични загуби от т. А до него са 14,65м. За ПИ 301 се получава свободен напор пред фронта му Нсв.=15,35м при максимално потребление от всички други потребители, които са под него, вкл. и ПИ 14831.6507.238., както и при действащ пожар. За противопожарни нужди е изграден ПХ (противопожарен хидрант) пред фронта на ПИ 242, в близост до о. т. 2151 на кота 616.60. Оразмерителното водно количество „нараства“ с противопожарното. При ПХ Нсв. = 31м. Тъй като [населено място] е с 3000 души население, Нсв. = 14м. Предвид направените от вещото лице изчисления, то заключава, че ползването на питейно - битови водни количества от потребителите в ПИ 14831.6507.238 няма да наруши водоснабдяването като напор и дебит за останалите 12 имота, както и противопожарното водоснабдяване в района, осигурено от съществуващия ПХ.

Във второто заключение, изготвено след като вещото лице получил данните за водоснабдяването в района на процесния имот, предоставени от „Софийска вода“ АД, се посочва, че въведеният в експлоатация уличен водопровод Ф60 с дължина 90м по улицата между ПИ 235, 236, 237, 238, 239, 240, 2611, 5207 обхваща лицето ма ПИ 14831.6507.238. Водопроводът е с диаметър Ф60мм, изпълнен е от азбестоциментови тръби и Нст=44,5-45м по цялата улица, с описаното по-горе отклонение от Ф 200мм етернит, построен 1966г. Статичният напор пред фронта на ПИ 238 е Нст.=44,5м. След изчисления вещото лице определил Нсв пред ПИ 238 на 44.40м. За еднофамилна жилищна сграда, както е описана по-горе, са необходими характерни оразмерителни водни количества, предвид които при диаметър на СВО Ф25x2мм РЕ100 (V=1,01м/с) може да бъде осигурено водоподаването като дебит и напор към сградата. Предвид предоставените от дружеството данни, вещото лице представя варианти на изчисления. Съгласно първия от тях, при критичен потребител само с водните количества от присъединените имоти в ПИ 347 – най-високо разположен, на кота 644.00м., в който има едноетажна сграда, за този се получава свободен напор 14,63м при 1,5 Qмакс. ч. от всички други потребители, които са „под

него“, без това за ПИ 14831.6507.238. Съгласно втория вариант, при проверка за критичен потребител с водните количества от присъединените имоти и това за ПИ 238, в ПИ 347 Нст. е 15м. За него се получава свободен напор Нсв = 14,57м при 1,5 Q_{макс.ч.} от всички други потребители, които са „под него“ + това за ПИ 14831.6507.238. Съгласно третия вариант, предвид изградения ПХ пред фронта на ПИ 242, в близост до о.т. 2151 на кота 617.00, оразмерителното водно количество до него „нараства“ с противопожарното. Вещото лице определя Нсв. - 14м. Отбелязано е в тази връзка, че ползването на питейно - битови водни количества от потребителите на ПИ 14831.6507.238 намалява свободния напор за „критичния“ потребител в ПИ 347 Нсв. от 14,63м до 14,57м, като и двата показателя са в нормата. Вещото лице заключава, че ползването на водни количества от процесния уличен водопровод Ф60мм за ПИ 14831.6507.238 няма да наруши питейно-битовото водоснабдяване на имотите, запазени от „Софийска вода“ АД, а също така няма да се нарушат показателите за противопожарно водоснабдяване в района, осигурено от съществуващия пожарен хидрант.

Така изложеното се опровергава от разясненията, направени при изслушване на заключението в открито съдебно заседание на 13 май 2026г. При това изслушване вещото лице изрично заявява, че според изчисленията, ако работи противопожарният хидрант, няма да има вода горе. Тя ще изчезне, тъй като мрежата нагоре изобщо не е оразмерявана за съществуващите потребители, за противопожарни нужди. Както противопожарният кран, така и всички потребители над него са свързани към мрежа, която не е въведена в експлоатация според документите, които „Софийска вода“ АД му е предоставило.

При така установените обстоятелства, не може да се приеме, че е налице техническа възможност за поисканото присъединяване. Съгласно чл.46, ал.1 от Закона за нормативните актове, разпоредбите им се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. В частност, разпоредбите относно техническите правила и норми на строителството следва да бъдат тълкувани и прилагани съобразно целта, прогласена в чл.1 от Закона за устройство на територията. Това устройство следва да гарантира устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на населението. В случая, край ПИ, за който е поискано присъединяване, се намира уличен водопровод, изграден преди 1987г., видно от представеното удостоверение за търпимост № 2-В-Г/94-С-326/0700-35 на район „П.“ на СО. Заключениета на вещото лице, формирани въз основа на неговите специални познания и изчисления, направени при хипотетично допускане на необходимите количества за взетите предвид от него имоти, не може да се приеме, че са в състояние да отчетат потреблението на всички обекти, присъединени към водопровода от 1987г. до момента. Наред с това, както беше посочено по-горе, и при съобразените от вещото лице данни, отчитането на необходимото за съществуващия противопожарен хидрант количество изключва наличието на вода за останалите потребители. Следователно, съществуващите и отчетени такива вече са достигнали капацитета на наличния водопровод, както е отбелязано в процесното писмо. Ето защо, становището на вещото лице не обективира техническа възможност за присъединяването, поискано от жалбоподателя.

В заключение следва да се отбележи и, че съгласно чл.14а, т.1 от Наредбата (в сила от 04.10.2019 г.), операторът може да откаже присъединяване по подадено заявление, когато не е възможно да се задоволи заявеното водно количество, без това да наруши правилното функциониране на водоснабдителната система. Правилното ѝ функциониране е въпрос на преценка по целесъобразност, извършвана от оператора. Тя е извън предмета на съдебния контрол, съгласно чл.145, ал.1 АПК.

Предвид изложеното и като прецени на основание чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения акт, съдът в настоящия състав приема, че той е постановен в изискуемата писмена форма от компетентен орган, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и на основание чл.143, ал.3 следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 200 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Превалутирана, сумата възлиза на 102,26 евро. Дължимо е и възстановяване на направените от ответника разноски за възнаграждение на вещо лице в размер на 434,20 евро. Следователно, общата сума възлиза на 536,46 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Б. Г., с ЕГН [ЕГН], против отказ, обективиран в писмо изх. № ТУ-6404/12.12.2025 г. на „Софийска вода“ АД.

ОСЪЖДА Г. Б. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на „Софийска вода“ АД, с ЕИК[ЕИК], сумата 536,46 евро (петстотин тридесет и шест евро и четиридесет и шест цента) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: